

დადგა, რომ ცუდია წვიმა არ გადმო-
ვარდნიდა, რის გამოც ნათესი მიწას
არ ამოვსებდა. ბოლო ხანებში კი წვი-
მა მოუხმარდა. სოფლებების დაზარა-
და, ეს წვიმა ჩვეულებრივად მაინც გაზა-
რდებოდა და მწვერვალს დასრულდებოდა
და სიმაღლეს.

თეიმურაზი.

თეიმურაზი. აქაურ ხელისნათა შორის
ყველაზე დიდი თემის ამქარაა. ამათ
ჭეჭოთა თაყვანთა უსტაბაში და ამოვსე-
ბული კაცები, რომლებიც განაგებენ ამ
ქარის საქმეებს. ამქარს საერთო შემო-
სავალია აქვს სხვა და სხვა წყაროები-
დან, რომელიდანაც წყლის ბოლო კარგი
თანხა დგება და რეკანად რომ ქეჩი-
ნათა მოწყობილი საქმე, ამ ფულის
დეთი სარგებლობა საქმე შეიძლება
გაქვეყნებულია. ამის ნაცვლად, რომ
გორდ ეს, ისე სხვა ამქარები ამ ფულის
ქვეყნს და დროს გატარებაში ჭეჭი-
ნათა.

როგორც ყველას, თემის ამქარსაც
წესად აქვს მისი, სამდგომის სახე-
დით, სადღესასწაულის გამართვა და 3-4
დღე ქვეყნის. საზოგადოდ სამდგომი, ე.
ი, მსხვერპლის შეწირვა და წირვა-პა-
რაკლისის გადახდა ხსენებში ხდება ხო-
ლეთი, წესად კი მთელი თვე გაიყვანეს
და მისის ბოლოში გამართეს, ესე იგი
მარხვამა, რასაც როგორც გადმოვყ-
ვეს, ქართველ ხელისნათა უმრავლესობა
და წინადადება თუქმე და სამდგომში
ადარ წყვიდა. ამქარს-კი იმართვის, ვა-
სად სადღესასწაულის არ მოუღია,
ორ-ორი მანეთი დაუქვია იმ ფულის-
დან, რომელიც სამქარა თანხიდან ერ-
გებოდა.

—მე.

მსგავსე

მუსულმანთა დახმარება საქართველოში.
ოსმალეთის მთავრობამ გადაწყ-
ვიტა, ბოსნიიდან და ბოლგარიიდან
განდობასხლოს 2500 ათასი მუსულ-
მანი და მკედონიანთა დასახლოს.
ამით მთავრობა ჰქვირობს მკედონ-
იანთა მუსულმანთა რიცხვის გამრავ-
ლებას და სლოვანთა მოძრაობის
შეზღუდვას.

ალბანია ავტონომიის თხოვნით.

ბოლოს დროს ალბანელებმა, აგი-
ტატორების ჩაგონებით, ავტონომიის
მოთხოვნის, მთავრობა მხარდა აღ-
ბანელების თხოვნა შეასრულოს,
რადგან წინააღმდეგ შემთხვევაში
დიდი ჯარის გაგზავნა დასჭირდება
ალბანიაში აჯანყების ჩასაქრობად.
საბერძნეთი საზღვარს ემსაღებო.
ოსმალეთის ელჩი იუწყება ათი

მე-კი ათ ვერსამდე. დიდ მწვერვა-
ლზე თოვლი ზამთარ-ზაფხულ არა
დნება, პატარა კი ზაფხულობით
თოვლისაგან თავისუფალია.

არარატი ტიპური ვულკანია და
თუმცა ამ დროებით არ მოქმედებს,
მაგრამ მისი ერთ დროს მოქმედების
კვალი კი ძლიერ ბევრი მდამოშორ-
ის ტერიტორიაზე ხანაში არარატის მო-
ქმედებებზე ძლიერ ცოტა ცნობა მო-
იპოვება.

ედისის ეპისკოპოსის წმ. ფერე-
ნის სიტყვით, 341 წელს ქრისტეს
შემდეგ სომხეთში დიდი მიწის-ძვრა
მოხდა. მთები ჯერ განშორდნენ
ერთმანეთს, მერე მიუახლოვნდნენ სა-
ზღვრის ქუჩებით და მათის გული-
დან ბოლი და აღი ამოვიდა.
უმეტესად ამ შემთხვევაში არარატი
მეორე ხარისხისაა როლის არ ითა-
მაშობდა. 1319 წელსაც მოხდა დი-
დი მიწის-ძვრა. არარატის არე-მარე-
ში ბევრი სოფელი და ქალაქი დი-
ქცა. სხვათა შორის, მაშინ დაიქცა
დიდი ქალაქი ან. არარატი თავი
მოკლე დროშიც არ დაეწეოდა ქვე-
ყანას. 1840 წელს მოხდა საზღე-
ლი მიწის-ძვრა. არარატს მოსძვრა
უზარ-მაზარი ზევი თოვლისა და
ქვისა და მთის ძირში მდებარე სოფ-
ლებს გაანადგურა. მორ გაგინერს
(სწავლული მოგზაური, გარდაცვა-
და 1887 წ.) რომელმაც ინახულა
არარატის მდამოებები, ამ უბედურე-
ბის შემდეგ ეს შემთხვევა წმიდა
მეტოქანურ მოვლენად მიიჩნია. აი
როგორ ასწერს ამ მოვლენას ვა-
ნერი:

„1840 წელს 20 თებერვს მზის
ხაზის წინ თითქმის მთელი სომ-

ნიდან, რომ საბერძნეთი გ ჩქარვით
ემხალდება სამომადიო.

სპარსეთის აზიები

გერმანიის იარაღის დაჭერა.

რევოლუციონერებმა კახეთში
დაიქრეს ყუთ ბა იარაღი, რომე-
ლიც ფსტის მიქონდა გერმანიის
საელჩოსთვის. რუსის კონსულმა მო-
ითხოვა ამ იარაღის დაბრუნება, მაგ-
რამ კახეთის ენჯელმენმა უარი უთ-
ხრა იმ საბუთით, რომ ყუთებზე გე-
რმანიის ღერბი არაა დასმული.

თეირანზე გალაშქრება.

შაჰის მთავრობა ძლიერ დალო-
ნა იმ ცნობაში, რომ სარდარ-ასადი
ჯარის აგრძელებს ისპაჰში თეირანზე
გასალაშქრებლად. სარდარ-ასადი
იცილობენ, როგორც გაბედულ და
მედგარ კაცსა. ინგლისისა და რუ-
სეთის საელჩოების გაფრთხილება მან
არად ჩაგდო და ბრძანება გასცა,
ჯარმა დაუყენებელი გაილაშქროს
თეირანზე. 9 მაისს თეირანში ცნო-
ბა მიიღეს, რომ სარდარ-ასადის მო-
წინავე რაზმი, რომელშიაც ითვლე-
ბა ათასი მშენებელი შეიარაღებუ-
ლი ცხენოსანი, ქაშანში მოვიდა.
სარდარ-ასადის მოქმედებამ ძლიერ
აღფრთხილეს კახეთის რევოლუ-
ციონერები. ბახთიანელსა და კახე-
ნელ რევოლუციონერებს შორის
დიდი მოლაპარაკება გამართული
ტელეგრაფით.

როდ-ს გაიხსნება მეჯლისი.

მეჯლისი გაიხსნება მომავალ ავი-
სტოს პირველ რიცხვებში. გამოცხა-
დებული იყო, რომ მეჯლისი მაშინ-
ვე გაიხსნება, რა წამს 40 დეპუტა-
ტი ჩამოვა თეირანში. ეს რიცხვი
ძლიერ მცირედ ჩათვალეს კონსტი-
ტუციონალისტებმა და ამის თაობა-
ზე პროტესტი გამოაცხადეს. ამიტომ
შაჰმა ეს რიცხვი 60-მდე გაიზარდა.

რუსის კონსულის დაქაფაფილება.

როგორც დეპუტიდან ვიცით, ქალ.
ბუშორის რუსის კონსულს, გზაში
მიმავლის, შირაზში 7 ივნისს ვილა-
ცებმა თოფი დიუშინეს და ცხენები
დაუხოცეს. კონსულის მოთხოვნით,
შირაზის გუბერნატორმა ათასი თუ-
მანი უნდა გადაუხადოს კონსულს
დახოცულ ცხენებში. ამას გარდა და-
საჯდს ახლო-მახლო სოფლების მცხო-
ვრებნი, რომლებმაც არ მიიღეს რა-
ნისიმება რუსის კონსულის დასაცე-
ლად.

სპარსელ ყაზახის დაჭრა.

8 ივნისს თეირან-კახეთის გზაზე
კერქვის ხიდზე თოფი ესროლეს მო-

ხითი შეაშინა საზინელმა ქუხილის
მსგავსმა გრგვინმა. გრგვინვა ყვე-
ლზე უფრო საგრძნობელი იყო დიდ
არარატის მახლობლად. თითქმის
ორი საათი ქანაობდა ტალღასვით
დღემიწა. დიდი უბედურება დატ-
რიალდა, განსაკუთრებით შარატის
და ნახიგენის მახლობლად. წმ. იაკო-
ბის ველის ბოლოს, არგურიდან 6
ვერსტის მანძილზე, გაჩნდა დიდი
სარბალი, საიდანაც ორთქლი და
გაზი ამოდიოდა. თან ქვეშა და მი-
წას ისროდა. ორთქლი არარატის
წვერამდე უწევდა. ამოდიოდა თუ
არა ნაპარლიდან ცეცხლის ალი,
დანამდვილებით ვერ შევიტყვე. თვა-
ლით მნახველებმა ამაზე გადაჭრილი
პასუხი ვერ მომცეს. მიწის ქვეშა
საზინელი ქუხილი და გრილი ისმო-
და. დიდი ქვები იქვე ვარდებოდნენ,
პატარები შორს მიგორავდნენ. რე-
ცე ორთქლის დენა შესწყდა და ქვის
წვიმამაც გადიოდა, ადამიანის თვალს
საზინელი სურათი წარმოუდგა. არ-
ად სჩნდა არც დიდი სოფელი ანუ
ბაი, არც დიდებული მოწასტერი,
არც მონღოები, არც ბალები. არა-
რატის მიერ ამონასროლ ქვის ქვეშ
დაიღუპნენ მცხოვრებნიც. მთელ დიდ
სოფელში დარჩა ცოცხალი მხო-
ლოდ 114 სული. ნახიგენის, შა-
რურის და ორდუბათის მახლობლად მი-
წის ძვრამ მაშინ დაჰკლა 6,000
სახელზე მეტი. გავიდა ოთხი დღე არა-
რატის ამ საზინელ ამოხეტის შემე-
დგე და დატრიალდა მეორე უბედუ-
რება. ამ დღეიდან, სადაც გაჩნდა
დიდი ნაპარლი და საიდანაც ორთქლ-
მა და ქვამ ამოხეტოდა, გაეცოდა დი-
დი და ღრმა ამოქეპებული, რამე-

დარაჯე ყაზახს. ჰქვირობენ, რომ
კახეთიდან მოსული რევოლუციო-
ნერები ესროდნენ ყაზახსაო. მთელი
არე-მარე გ. ჩხარკის, მაგრამ მაინც
ფერ-გინ დაიქრეს.

**სპარსელ რევოლუციონერების
დელეგატები პარიზში.**

რუსეთის მთავრობის გაზ. „როს-
სია“-ს კორესპონდენტი პარიზში
უხსენებდა სპარსელ რევოლუციო-
ნერების დელეგატებთან, რომლე-
ბიც სათარ-ხანმა ევროპაში გაგზავნა
დახმარების სათხოვნელად შაჰისა და
რუსეთის წინააღმდეგ. ერთ-ერთ დე-
ლეგატს, ხელმოთ ექიმს, მირზა-
ბაღდუ-ხანს უთქვამს:

„ჩვენი მდგომარეობა გვიძლევს
შევიგლოთ ევროპის საზოგადოებას,
რომელმაც იქნება განსაცდელი აც-
დინოს ჩემს სამშობლოს. საქმე იმა-
შია, —გულახდით გეტყვით,—რომ
რუსის ჯარის შემოსვლამ სპარსეთში
ლამის მთლად გააქარწყლოს მთელი
ჩვენი მეცადინეობა და ჩვენში ისევ
ძველი თვითმპყრობლობა აღადგი-
ნოს.

—მოითმინეთ. რამდენადაც ვიცით,

არც საფრანგეთის მთავრობა და

არც პარლამენტი სულაც არ აპირე-

ბენ სპარსეთის საქმეებში ჩარევას,

უთქვამს კორესპონდენტს.

—იქნება პარლამენტის ერთს
ნაწილს არ უნდოდეს ჩვენ საქმეებში
ჩარევა, მაგრამ პარლამენტის დიდი
უმეტესობა სოციალისტებთან ერთად
სრულს დახმარებას დაგვიბრდა და
დაარწმუნებულიც ვარ, რომ ბოლოს
და ბოლოს ჩვენ ჩვენსა და ვიცით
და შაჰს რუსეთში გაგზავნენ. ჩვენ
ყველამ ძლიერ კარგად ვიცით, რომ
რუსის ჯარის შემოსვლა,—ეს შაჰის
საქმეა, იგი მზადაა მთელი ადგილი-
ჯარი გადასცეს რუსეთს, ოღონდ
ხელში ჩაიგდოს და მარგობზე მიო-
ცეს სათარ-ხანი და ყველა მისი ა-
ხანაგი, რომლებმაც მის წინააღმდეგ
ბრძოლა გაბედეს. თქვენ გგონიათ,
რომ შაჰს რიცხვი შეაშინებს, სულაც
არა, თითონ თავის ხელით ხომ არ
დასჯის; მადლობა ღმერთს, საქმე
იყოს, თორემ ჯალათებმა საქმეაღა
ჰყავს.

ამის შემდეგ მირზა-ხანმა განაგრ-
ძა: მთელს სპარსეთს, ისე როგორც
ერთს ცაცს სძულს შაჰი და ეხლა
ყოველად შეუძლებელია შერიგება.
ორში ერთი, ან შაჰს გაგვადგობს, ან
არა და ხალხი თავის ჯაგრს უტხო-
ვებზე ამოიყრის. ჩვენ უკან არ და-

ლიც დამდნარ თოვლისა და წვიმის
წყლით აივსო და ამ ნიადაგ გაჩნდა
ტაბა. შიგ ჩარეცხილი ქვისა და თი-
ხისაგან საკმაო მავარი ზღუდე გა-
კეთდა, რომელიც კარგა ხანი იმა-
გრებდა მტრ წყალს, მაგრამ ახალ
ახალ მოწოდებულ წყლის ძალას ვერ
გაუძლო და ზღუდე გაიშალა. ტა-
ბას ნარევი წყალზე და თხელი
ტალახმა გადმოხეტოდა მთის ფეხ-
ებზე, ქვემოთ დაეშვა, მდ. კარა-
სუს შეეერთდა და ალაგ-ალაგ გა-
ჰვება კიდეც ეს მდინარე. უახე-
რეს უხეზდა ამ თავისებურ ნია-
ვარს, ყველაფერი გაანადგურა. თან
მიქონდა ხეები, დამწვარი ადამი-
ანები, ქვემოთ... ამ არე-მარეში ბევრ
ხანს გავლა ვერავის შეეძლო: ტა-
ბახისაგან დიდ მანძილზე გაქეთდა-
რმა და გაუვლიერ ქობა. თითქმის
პირველ ეშმა ფრინველებიც ახლო
ვერე გაქეთდნენ ამ დღიდან, სანამ
ტარ-ტარ ქობი არ გამაგრდა და
თან-თან არ გახმა.

ასეთი საქმე ქვეა არარატმა თი-
თქმის ახლანამ და ჩვენ-კი არარატი
მხოლოდ წიგნ მყიდრო ნავთსაყუ-
დელი გგონია. მომავალშიც არ
დაიწყებენ ალბად ქვეყანას მისი
აბოზობრებელი გული. უფრო
გულ-საკლავი და დამალონებელი
ის არის, რომ ანარი მოვლენას-
თან ადამიანს ყოველდღე უძლურად
დუმწო არსებობს. წიგნ კი არა მთა-
უხალხასკი რომ მოუწოდო, ვერ
გაიჭერებს მის აბოზობრებულ გულს,
ერთხელ თუ ათხელ.

გვჯერად ხადგური ექიმადინი, სა-
დაც თვით მონასტერი შაშვის
თავის ოღენა ძლიერ მოსჩანს (12
ვერსი) და მიველი ულუბანლუმი-
ნაქსიდან ულუბანლუმდე 42 ვერ-
სია.

*) Неймайер: „История Азии“, т. 2, 28.

ვინც, გინდ რუსებს გარდა ინგლი-
სელებიც მოვიდნენ. სანამ თოვს
ხმარება და ფეხზე დგომა შეგვეძლე-
ბა, ჩვენ მდგრად ვიბრძოლებთ უკა-
ნასკენლ სისხლის წვეთამდე. ველა-
რავის დახმარება ვეღარ უშვებო-
შაჰსა და ჩვენ აქ მოველით ერთად
ერთის აზრით: ჩვენ გვინდა გა-
ვ ფრთხილთ ევროპის საზოგა-
დობა, რომ იმ ბანკებმა, რომ-
ლებიც ფულს ასესხებენ შაჰს,
შეიძლება ეს ფული უკან აღარ მი-
იღონ. სპარსეთში ყოველმა ბაღდამ
იკის, რომ შაჰი თავის ხალხის მტე-
რია და რომ ფულს იგი ხალხის წი-
ნაღმდეგ ბრძოლას მოანდომებს. არ
გგონოთ, რომ სპარსეთის ხალხი
ისეთი უფიცი იყოს, რომ ვერ გაი-
გოს, რაშეიცა საქმე. არა, შაჰს
ურჩენია, რუსეთში გადასახლდეს
საღმე, მაგალითად ტფილისში და იქ
კერძოდ იცხოვროს. იგი ამ შემთხვე-
ვაში ცოცხალი მაინც დარჩება, თო-
რემ...

ამ მირზა-ხანმა ყელზე მოისვა ხე-
ლი... მერე გაიხსნა გენ. სპარსეთის
რაზმი და განაგრძა: ჩვენ გვინდა
კარგი განწყობილობა ვიქონოთ
რუსეთთან, ხოლო გენ. სპარსეთის
ყოველმ თავისში და მისმა საეკეო
მოლაპარაკებამ შაჰთან ყველას შეა-
ძულეს რუსეთი. ინგლისელები ხე-
ლად მიხედნენ, რომ საქმე ცუ-
დად მიიღო და მაშინვე გაიყუ-
ნეს თავიანთი ჯარი. გარწმუ-
ნებთ, რომ თუ რუსებმა ანაზარად-
ვე მოიქცვიან, ეს იქნება მხოლოდ
სამართლიანი მოქცევა სპარსეთთან.
მიმედლო-შაჰი ხომ მუდამ ცოცხა-
ლი არ იქნება, ხოლო სპარსეთის
ხალხი კი გულში როდი გაჩნდა ქვე-
ყანაზე.

—მაშ, თქვენ იმედი გაქვთ, რომ
თქვენი მეცადინეობა გამარჯვებით
დაგვირგვინდება და საფრანგეთის
მთავრობა დაგვხმარებთ?

—საერთაშორისო პოლიტიკაში
თვით უშიდეს რწმენის პატრონე-
ბიც კი იძულებულნი არიან ხოლმე
ანგარიში გაუწიონ მიმდინარე მო-
მენტს. ჩვენ ვცდილობთ, როგორც
უკვე გითხარით, რომ შაჰს ფული
არავინ ასესხოს და დახმარება არ
გაუწიოს, რადგან იგი ფულსაცა და
დახმარებასაც განსაკუთრებით ხალ-
ხისა და მამასადავმ კონსტიტუცი-
ის წინააღმდეგ მოიხმარს. ყოველ
გეტს გარეშე, რომ შაჰი ეცდებო-
ნამოძებ თავისუფლების წარმოებას

სად. ულუბანლუ ისეთ როლს
თამაშობს ჯუღუფის გზაზე, როგორ-
ცა როინი ფოთის გზაზე. აქაც
ერევანს ის მოსვლია, რაც ქუთაისს
მოუვლია. რამდენიმე კერძო პირის
ინტერესმა და გავლენამ რკინის
გზის გაყვანის დროს ქუთაისი გან-
ეღ დასტოვა, მიუხედავად იმისა,
რომ გზა უფრო გამჭვირდა. აქაც
ანარიანი სურათი განმარებულა
და უფრო უარესიც, როგორც
გარდმოცეს.

ულუბანლუმდე შტო მიდის ერე-
ნად, მაგრამ ერევანი იმ ერევნი-
ბას ვეღარ გასწევს, რასაც შაჰი
გასწევდა, როცა ტფილის-ჯუღუფის
გზა პირდაპირ მასზე გაივლიდა.
ულუბანლუმში სხვა მატარებელ-
მა გადასხედით, და ერევნი-
კენ გასწევით. ულუბანლუმდე ერე-
ნამდე 13 ვერსია, ულუბანლუ
გზა-ტყევილობის დროსაც ფოს-
ტის სადგური იყო. ზევითაც მო-
ვიხსენიეთ, რომ ის გზა-ტყევილი,
რომელიც ტფილისიდან ყარსამდე
მიდის, დღევანდლან ორად იყოფა.
ერთი შტო ყარაქლისით და გუმ-
რით ყარსში მიდის, ხოლო მეორე
გელაქურის გზისკენ. სოფ. ელე-
ნოვკასთან (ტბასთანა) გზა-ტყევი-
ლობა-ბაიხეთისკენ მიმავალი შტო
გამოეყოფა, ხოლო მთავარი გზა-
ტყევილი ერევნისკენ გრძელდება.

ერევანი გაშენებულია იქ, სადა
ჩვენ მიერ მოთხრობილი ველი უ-
რეს მგავსად სოფივით შეჭრილი
თემში, მდ. ზანგის ნაპირზე; ასე,
რომ ერევანი ამოხსნულიყო და
ჩრდილოეთით საქმა მალე მიეღო-
თაი შეზღუდული, დასავლეთითაც
გორაკები აქვს აფრებული, ხოლო
სამხრეთით ხელის გულივით გაშლი-
ლი აღდგომა.

უიარაღო

და მამა-პაპათა წესების აღდგენას.
იმდენად ბეცია, რომ არ ესმის, რომ
ეხლა გვიანდა და ამაზე ფიქრი-კი
საშინია. ჩვენ გვყავს მეზობელი,
ჩვენი სჯულის სახელმწიფო—ოს-
მალეთი, რომელიც უმეტესად გვი-
შველის, გინდ ამაზე ომიც მოუყ-
დეს რომელსამე დაინტერესებულ
სახელმწიფოსთან. ყველანი ფიქრო-
ბენ, რომ ოსმალეთს, შინაგან არე-
ულობის გამო, არ შეუძლიან იარა-
ღით დაცვა მუსულმანთა წმიდა
უფლებებისაო. ეს დიდ შეცდომაა! თუ
დაჰრავს ესეთი სათი, ყველანი უ-
კლებლივ, დიდი თუ პატარა, გავლენ
ბრძოლის ველზე და ვაი ზნეის
მოყვარეთ, ვაი ყველას, ვინც ან-
ვერ მოახერხა და ან არ მოინდომა
დროით თვალის ახილება, დაე იცოდ-
ნენ ევროპელებმა, რომ სანამ ცო-
ცხალია გინდ ერთი სპარსელი ან
გინდ ერთი მუსულმანი, ჩვენ ნებს
არ მივცემთ რუსის გენერლებს, რომ
მათ ჩვენი ქვეყნის ბედი განაგონ.
სჯობია, მოთმინებიდან არ გამო-
გვიყვანონ!

უცხოეთი

„გუდებერნი“-ის კაპიტანის მოხსენება.
დეპუტატად უკვე ვიცით, რომ ამ-
ჰეატარების შეხვედრის დროს ფი-
ლანდიის შეხვედრა ერთად მეტად სა-
წესარო ინციდენტი მოხდა. რუსის
სამხედრო გემებმა, რომლებიც იმე-
ტარის იანტა „შტანდარტ“-ს ახ-
ლდნენ, უკმადას ესროდნენ ინგლისის
საწყობა გემს „გუდებერნი“-ს, რომე-
ლზე თუქმე მიდგა. „შტან-
დარტ“-ისკენ მიდიოდა: „გუდებერნი“-ის
კაპიტანს მოუხსენებია ინგლისის მთავ-
რობისთვის:

„სდგამი რომ გავდიოდი, ერთმა
რუსის სამხედრო გემმა გზა შემიკრა;
ამისთანავე იძულებული ვიყავი, გზა ამე-
ცე მათთვის და ამასთანავე შეთხვე-
ვით „შტანდარტ“-ისკენ გავემართე.“

**გადასახლებულ ირლანდიელების
დაბრუნება სამშობლოში.**

ირლანდიიდან დაიღდა ზანგა გა-
დასახლებული აქრეკას, აესტრალადასა
და ახალ ზელანდიაში. ირლანდიელების
უმეტესობა ამ ქაშად სულ სამშობლოს
კარზე ცხოვრობს: რადგან თითონ
ირლანდიაში ბევრ-ბევრი ნ მალაო-
ნამდე სული თოვლებს, მარტო ამერა-
კაში ცხოვრობს 10 მაღალანადე ირ-
ლანდიელი. გადასახლებული ირლანდი-
ელები დიდ რაღს თამაშობენ შტოს
ქვეყნებში, ბევრმა მათგანმა დიდი
სიმდიდრე შეიძინა, ბევრმა უმაღ-
ლესი სოფილეური მდგომარეობა მოა-
პოვა, მაგრამ არც ერთს მოუხანს, სა-
დაც უნდა ცხოვრობდეს და რა ყოფა-
შიაღ უნდა იყოს იგი, არა დროს არ
დაეწყებოდა თავისი სამშობლო, სადა-
ნად განდევნა იგი ათათონ, ან მისი მ-
მა-პაპა მრავალმა მაღალტყეურმა და სო-
ფილეურმა უსამართლოებამ. საცარია
„წორედ ეს ჩაუქრებელი საყვარელი
ირლანდიელების სამშობლოსადა. ყვე-
ლა გადასახლებული ირლანდიელი,
გინდ იგი სამშობლოს კარზე იყოს,
დასაბუთებ და ირლანდია ანა დროს
თავადი არ უნახოს, მაინც გულწრფე-
ლად დადრწმუნებულია, რომ ირლანდია-
სთან მშვენიერა ქვეყანა მოეღს დეა-
მაწის ზეგნზე არსად არსებობს.

ამ დღეებში ინგლისურ გაზეთებში
დაიბეჭდა შემდეგი ცნობა: 50 ათასი
ირლანდიელი, ამერიკაში გადასახლე-
ბი, რომელთაგან უმეტესობა ამერიკა-
შიაღ დაბადებულია, მომავალ წელს ირ-
ლანდიაში მოსვლას აპირებს. რამე-
ნამე გამოჩენილმა ირლანდიელმა გა-
შინებულმა საგანგებო თათბარი მოა-
დინეს და დადგინეს, დავასრითო მეო-
რეული ორგანიზაცია“ ამ აზრით, რომ
ამერიკელ ირლანდიელებს გაუადვილოთ
მოსახურობის სამშობლოში. ცნობილი
ირლანდიელს რიჩარდ კროვერს ძლიერ
მოეწონა ეს აზრი; მან გამოუცხადა
თავის „თანამემამულეებს, რომ ირლან-
დია ამ ქაშად გაცილებით უფრო კარგ
დამდარებაშია, ვიდრე წინად იყო. ამას
გარდა, რიჩარდ კროვერს კარგა
ხანს წინ ეთქვა: ამერიკელი ირლანდიე-
ლები მოვალენი აიან არა თუ მარტო
სამშობლოს სანახაგდე წავიდნენ, არა-
მედ იქ უნდა დასახლდნენ. კროვერი

დაწმუნებული იყო, რომ ამერიკაში
კელი ირლანდიელი შესაძლებელია მის
რწმუნს. მართლაც, ამერიკელი ირლან-
დიელი დიდი რაღს თამაშობენ ირლან-
დიაში, რომელიც უმეტესად გვი-
შველის, გინდ ამაზე ომიც მოუყ-

დეს რომელსამე დაინტერესებულ
სახელმწიფოსთან. ყველანი ფიქრო-
ბენ, რომ ოსმალეთს, შინაგან არე-
ულობის გამო, არ შეუძლიან იარა-
ღით დაცვა მუსულმანთა წმიდა
უფლებებისაო. ეს დიდ შეცდომაა! თუ
დაჰრავს ესეთი სათი, ყველანი უ-
კლებლივ, დიდი თუ პატარა, გავლენ
ბრძოლის ველზე და ვაი ზნეის
მოყვარეთ, ვაი ყველას, ვინც ან-
ვერ მოახერხა და ან არ მოინდომა
დროით თვალის ახილება, დაე იცოდ-
ნენ ევროპელებმა, რომ სანამ ცო-
ცხალია გინდ ერთი სპარსელი ან
გინდ ერთი მუსულმანი, ჩვენ ნებს
არ მივცემთ რუსის გენერლებს, რომ
მათ ჩვენი ქვეყნის ბედი განაგონ.
სჯობია, მოთმინებიდან არ გამო-
გვიყვანონ!

